

[Birthe Wetlesen.]

slaget nærmere behandlet i et udvalg og kan tilsige en fordomsfri behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (*Poul Hansen* [Grenå]): På samtlige forslagsstilleres vegne skal jeg i hovedsagen henvise til, hvad jeg fremførte ved fremsættelsen af lovforslaget. Det vil dog være rimeligt, synes jeg, at gøre nogle ganske få yderligere bemærkninger.

Efter hvad forslagsstillerne forstår, har der været foretaget indsamlinger til fregattens bevarelse siden 1908, da marinen kasserede skibet, og altså også efter, at marinen igen overtog vedligeholdelsen i 1934. Men skibet ligger der endnu med sin mærkværdige tagbygning som et hus på landjorden og med sin manglende rigning som et mindesmærke over ufuldstændige afgørelser. Et halvt århundredes erfaringer viser altså, at private indsamlinger ikke kan klare sagen. Ebeltoft kommune har heller ikke kræfter til at ændre billedet, selv om kommunen allerede har ofret 100.000 kr. på det gamle skib.

Selv om sagen således er af forholdsvist beskedent omfang, kan det nok være rimeligt efter den megen slingerage op igennem tiden at bede folketinget om at tage endelig stilling til sagen. Dette håber forslagsstillerne kan ske ved, at ministeren for kulturelle anliggender skaffer os de sagkyndige i tale i det udvalg, som jeg vil foreslå nedsat.

De spørgsmål, vi gerne vil have klaret i et udvalg, er, om staten stadig må anses for at have visse forpligtelser, således som skibets venner og Ebeltoft kommune stadig regner med, og dernæst om skibet endnu er værd at bevare ud fra et kulturhistorisk såvel som ud fra et konserveringsteknisk synspunkt.

Vi anbefaler i øvrigt lovforslaget til velvillig behandling.

Aksel Larsen: Jeg beklager, at jeg ikke har kunnet melde mig for at få ordet i rette tid, men jeg vil alligevel på dette lidt sene tidspunkt i debatten have lov til at fremsætte et par bemærkninger.

Jeg forstår godt de kræfter, der er i gang for at forsøge at bevare det skib, som egentlig ikke mere eksisterer og ikke kan bevares.

Men hvis der skulle være mening i det, kan jeg ikke se andet, end at man måtte følge rigsantikvarens intentioner, og det ville dels blive en meget bekostelig historie, dels ville det slet ikke blive det samme skib, men et praktisk taget helt nybygget skib. Så kan man godt regne det for at være et museumsstykke, men om det egentlig er værd at ofre så mange penge på, er jeg i tvivl om.

På den anden side har jeg ikke spor imod, at det bliver undersøgt, dels om det kan gøres, dels hvor forsvarligt det kan gøres, dels hvor meget det vil koste. Men jeg vil henstille, at man så samtidig tænker på, at vi jo har mange andre kulturelle opgaver og museumsopgaver at skulle have løst; de vil også koste penge, og det er derfor et spørgsmål, om man bør binde sig til at ofre sådanne summer, som der kan blive tale om i dette tilfælde.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Poul Hansen (Grenå): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste dag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om optagelse af lån til opførelse af en ny kirke i Gladsaxe sogn.

(Lovforslaget (nr. 98) findes i tillæg A. sp. 1069, fremsættelsen i tidenden sp. 3164).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Gerholm: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Qvist Hansen, er forhindret i at være til stede, skal jeg tillade mig at fremsætte nogle udtalelser om det foreliggende lovforslag.

I bemærkningerne til lovforslaget oplyses, at efter lov af 16. marts 1956 kan indtil halvdelen af den del af de ved en kirkes